

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

P. H.

zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Kozákem,
se sídlem Mělník, Jiráskova 236/10

Úřad průmyslového vlastnictví

se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

proti
žalovanému

Za účasti: Poděbradka a.s., IČ: 475 50 562, se sídlem Poděbrady, Nymburská 239/VII,
zastoupen JUDr. Josefem Mrázkem, DrSc., advokátem v Praze 8, Pernerova 11,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 12. 2014, č. j. O-183499/D42537/2014/ÚPV

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 18. 2. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 12. 2014, č. j. O-183499/D42537/2014/ÚPV, kterým k rozkladu společnosti Poděbradka a.s., IČ: 475 50 562, proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 6. 2014 o zrušení slovní ochranné známky č. 253907 ve znění „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“, pro část výrobků a služeb, jejímž majitelem je P. H., rozhodl takto:

„Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí ve výroku mění takto: Slovní ochranné známky č. 253907 ve znění „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ se zrušuje pro všechny výrobky a služby.“

2. Napadená slovní ochranná známka č. 253907 ve znění „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 28. 4. 2003 s právem přednosti ode dne 10. 9. 2002 pro následující výrobky a služby zařazené do třídy 32: nealkoholické nápoje, minerální vody, přípravky ke zhotovování nealkoholických nápojů; do třídy 33: alkoholické nápoje původem z Poděbradska; do třídy 35: zprostředkování obchodu v oblasti potravin a nápojů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.
3. Dne 19. 6. 2012 podala společnost Poděbradka a.s., IČ: 475 50 562, návrh na zrušení této slovní ochranné známky podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, a to pro všechny výrobky. Společnost namítala, že napadená ochranná známka nebyla po nepřetržitou dobu pěti let před podáním návrhu řádně užívána.
4. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 26. 8. 2013 návrhu vyhověl a napadenou slovní ochrannou známku č. 253907 ve znění „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách zrušil s účinky ex nunc. V odůvodnění svého rozhodnutí mj. uvedl, že z předloženého důkazního materiálu není patrné, že by majitel někdy užíval napadenou ochrannou známku pro zapsané výrobky a služby ve třídách 32, 33 a 35 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Jako liberační důvod pro neužívání napadené ochranné známky, resp. pro její užívání v omezeném rozsahu majitel uváděl, že k realizaci stáčírny minerálních vod pod napadenou ochrannou známkou potřeboval získat finanční prostředky a také příslušná povolení dotčených orgánů. K tomu správní orgán uvedl, že tyto skutečnosti nelze zohlednit jako liberační důvod pro neužívání napadené ochranné známky. Liberační důvody mohou být pouze okolnosti nezávislé na vůli majitele napadené ochranné známky, nebo okolnosti, které nebyly způsobeny jeho chybou či nedbalostí, např. z důvodu vyšší moci, tj. působením přírodních sil bez lidského přičinění, nikoliv nedostatek finančních

prostředků nutných k realizaci stáčírny minerálních vod. Napadená ochranná známka byla zapsána dne 28. 4. 2003, tj. před více než deseti lety, tudíž argument jejího majitele, že ji neužíval, resp. užíval v omezeném rozsahu, neboť potřeboval získat příslušná povolení dotčených orgánů v takto dlouhém časovém rozpětí, je poněkud zarážející, působí účelově, zvláště za situace, kdy původní projektová dokumentace je již z devadesátých let.

5. Majitel napadené ochranné známky byl úspěšný se svým rozkladem ze dne 24. 9. 2013, když rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13. 3. 2014, č. j. O-183499/D60787/2013/ÚPV, bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí a věc vrácena tomuto orgánu k novému projednání a rozhodnutí.
6. Novým rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 6. 2014 byla napadená slovní ochranná známka č. 253907 ve znění „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“, zrušena s účinky ex nunc pro část výrobků a služeb, a to pro výrobky a služby zařazené do třídy 32: nealkoholické nápoje, přípravky ke zhotovování nealkoholických nápojů; do třídy 33: alkoholické nápoje původem z Poděbradska; do třídy 35: zprostředkování obchodu v oblasti potravin a nápojů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
7. Napadená ochranná známka zůstala v rejstříku zapsána pro výrobky „minerální vody“ zařazené do třídy 33.
8. Žalovaný správní orgán poté vyhověl rozkladu společnosti Poděbradka a.s., IČ: 475 50 562, ze dne 27. 6. 2014 a rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 12. 2014, č. j. O-183499/D42537/2014/ÚPV, změnil rozhodnutí vydané v prvním stupni tak, že napadená ochranná známka se zrušuje pro všechny výrobky a služby.
9. Žalovaný se v tomto rozhodnutí ztotožnil s názorem navrhovatele, že v tomto případě se nejedná o užívání v podobě, která se od zapsané ochranné známky liší v prvcích neměnicích její rozlišovací způsobilost. Ačkoliv formálně vzato označení „Poděbradské prameny“ skutečně tvoří podstatnou část napadené ochranné známky, jedná se o poměrně obecné označení. Při vědomí toho, že otázka rozlišovací způsobilosti není, jak uvedl majitel, předmětem stávajícího řízení, vyslovil žalovaný domněnku, že je to právě druhá část „BJ 16 a 21“, která dodává napadené ochranné známce podstatným způsobem její distinktivitu. Majitel působí v oblasti Poděbrad, což je oblast obecně známá právě minerálními prameny (lázně, produkce minerálních vod pro konzumaci apod.). Nelze tedy přijmout tezi, že by doklady, na nichž je užíváno označení v takto obecné podobě pro projekt minerálních vod, mohly být vnímány jako zkrácená verze napadené ochranné známky. Vynechání části „BJ 16 a 21“ proto podle žalovaného mění rozlišovací způsobilost napadené ochranné známky, a to tak že ji v podstatě eliminuje. Ačkoliv tedy není samotný název ochranné známky předmětem tohoto řízení, je zcela namístě otázka, zda užití označení na dokladech je či není užitím ochranné známky v podobě neměnicí její rozlišovací způsobilost. Pouze užití v podobě, která nemění rozlišovací způsobilost napadené ochranné známky, totiž může prokázat její řádné užívání.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

10. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 12. 2014, č. j. O-183499/D42537/2014/ÚPV.
11. Žalobce namítal, že prokázal, že napadenou ochrannou známku v období pěti let před podáním návrhu na její zrušení užíval.
12. Žalobce uváděl, že již několik let realizuje projekt stáčírny minerálních vod PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21, a že se jedná o projekt dlouhodobý, náročný po stránce technické i finanční.
13. Žalobce namítal, že v řízení prokázal, že minerální voda byla od roku 2000 čerpána a distribuována veřejnosti pod označením ochranné známky ve veřejně přístupném pítku, tedy ochrannou známku v průběhu nejméně pěti let užíval.
14. Žalobce namítal, že v širším uplatnění a využití ochranné známky bránily objektivní skutečnosti, když bylo potřebné získat řadu úředních povolení a rozhodnutí, a že se jedná o liberační důvody ve smyslu zákona o ochranných známkách.
15. Žalobce namítal, že teprve v roce 2000 a v roce 2002 získal povolení k čerpání minerálních vod od Ministerstva zdravotnictví, a dne 9. 12. 2009 stavební povolení na výstavbu stáčírny od Městského úřadu Poděbrady, odbor výstavby, přičemž vybudování stáčírny je technologicky značně náročné, stáčírna dosud nebyla dokončena. Rozhodnutím Městského úřadu Poděbrady, odbor výstavby, byla opětovně prodloužena lhůta pro dokončení stavby do 31. 12. 2015.
16. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 30. 4. 2015 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Poukázal na skutečnost, že pro zrušení ochranné známky je podstatné zjištění, zda byla v rozhodné době pěti let řádně užívána pro výrobky a služby, pro které je v rejstříku zapsána. Je pouze na jejím majiteli, aby prokázal, zda svou ochrannou známku řádně ve sledovaném období užíval, popř. aby doložil liberační důvody, které mu bránily v jejím užívání, tedy okolnosti vzniklé nezávisle na jeho vůli. Předložené doklady a tvrzení žalobce nelze považovat za liberační důvody, které by ospravedlňovaly nedostatečnou kvantitu údajného řádného užívání napadené ochranné známky.
17. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 2. 7. 2015 navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že žalobce dostatečně neprokázal řádné užívání své ochranné známky.
18. Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

20. *Podle § 13 odst. 1 zákona o ochranných známkách pokud do 5 let od zápisu nezačal vlastník ochrannou známku řádně užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo přerušeno nejméně na nepřetržitou dobu 5 let, podléhá ochranná známka následkům uvedeným v tomto zákoně (§ 14 a 31), ledaže pro neužívání existují řádné důvody.*
21. *Podle § 13 odst. 2 písm. a) zákona o ochranných známkách za řádné užívání ochranné známky podle odstavce 1 se považuje rovněž užívání ochranné známky v podobě, která se od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, liší prvky neměnicími její rozlišovací způsobilost.*
22. *Citovaná ustanovení jsou převzetím závazku z Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovanou v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, změněná 2. října 1979, (dále jen „Pařížská unijní úmluva“).*
23. *Podle čl. 5 C. odst. 1 Pařížské unijní úmluvy je-li v některé zemi užívání zapsané*
24. *známky povinné, smí být zápis zrušen jen po přiměřené lhůtě, a tehdy, když účastník neospravedlní, proč známky nevyužíval.*
25. *Podle čl. 5 C. odst. 2 Pařížské unijní úmluvy jestliže majitel užívá tovární nebo obchodní známky v podobě, která se liší svými prvky, jež nemění rozlišovací povahy známky, od podoby, ve které byla v některé unijní zemi zapsána, nepřivodí to výmaz zápisu a nezmenší to ochranu udělenou známce.*
26. *Podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, jestliže ochranná známka nebyla po nepřetržitou dobu 5 let řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody; k užívání, které bylo zahájeno, popřípadě, v němž bylo pokračováno po pětiletém neužívání ochranné známky ve lhůtě 3 měsíců před podáním návrhu, se nepřihlíží, pokud přípravy pro započetí užívání nebo pokračování v užívání nastaly až poté, co se vlastník dozvěděl o tom, že by mohl být podán návrh na zrušení ochranné známky,*
27. *Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. listopadu 2005, č. j. 7 A 73/2000-100:*
I. V řízení o výmazu ochranné známky podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách nelze přímo prokazovat to, co se nestalo či neděje (že známka užívána není); řízení je nutno vést tak, že správní orgán k návrhu majitele napadené známky provede navržené důkazy o tom, že známka užívána byla. Zdaří-li se takový důkaz, je popřena hypotéza normy a známka nebude vymazána. Nezdaří-li se – a nejsou-li tu jiné důkazy správnímu orgánu známé, které by bylo možno provést – nese majitel napadené známky procesní odpovědnost za to, že správní orgán neměl možnost učinit zjištění svědčící pro zachování známky, a známka bude vymazána, ledaže majitel známky její neužívání řádně zdůvodní.

II. Podmínkou prokázání oprávněného užívání ochranné známky třetí osobou na základě smlouvy v řízení o výmazu ochranné známky podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách nebyl zápis licenční smlouvy do rejstříku ochranných známek.

28. Podle rozsudku SDEU ve věci C-416/04 P *The Sunrider Corp. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)* (OHIM), (nyní EUIPO):

1. *Bylo-li jednomu z účastníků řízení před Soudem zcela vyhověno a ve své kasační odpovědi Soudnímu dvoru navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zcela zamítnut, není namístě, aby navrhoval, aby bylo vyhověno jeho návrhovému žádání předloženému v prvním stupni. Ostatně, vyhově-li Soudní dvůr kasačnímu opravnému prostředku a za využití možnosti, kterou mu přiznává článek 61 statutu Soudního dvora, se rozhodne sám vydat konečné rozhodnutí ve sporu, bude muset zohlednit toto návrhové žádání k tomu, aby mu buď opět zcela, nebo částečně vyhověl, nebo ho zamítnul, aniž by toto zamítnutí mohl založit na okolnosti, že mu toto návrhové žádání uvedený účastník řízení znovu nepředložil. (viz bod 32)*

2. *V souladu s čl. 225 odst. 1 ES a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky. Pouze Soud je proto příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, že by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku. (viz body 49, 88)*

3. *V rámci žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) může Soud zrušit nebo změnit sporné rozhodnutí pouze tehdy, pokud v okamžiku, kdy rozhodnutí bylo přijato, bylo stíženo jedním z důvodů pro zrušení nebo změnu stanovených článkem 63 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a sice nepřislusností, podstatným porušením procesních ustanovení, porušením Smlouvy, nařízení č. 40/94 nebo prováděcích předpisů nebo zneužitím pravomoci. Naproti tomu, Soud nemůže uvedené rozhodnutí zrušit nebo změnit z důvodů, které se vyskytnou až po jeho přijetí. (viz body 54–55)*

4. *Ochranná známka je „skutečně užívána“, pokud je v souladu se svou hlavní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, užívána za účelem vytvoření nebo zachování odbytiště těchto výrobků a služeb, s výjimkou užívání symbolické povahy, jehož jediným účelem je zachování práv z ochranné známky. Posouzení, zda je užívání ochranné známky skutečné, je třeba provést na základě všech skutečností a okolností, které jsou způsobilé prokázat její skutečné obchodní využívání v obchodním styku, zvláště užívání, které je v dotýcném hospodářském odvětví považováno za odůvodněné za účelem udržení nebo získání podílu na trhu pro výrobky a služby chráněné ochrannou známkou, povahy těchto výrobků a služeb, znaků trhu, rozsahu a četnosti užívání ochranné známky. Otázka, zda je užívání kvantitativně dostatečné k tomu, aby udrželo nebo získalo podíl na trhu pro výrobky nebo služby chráněné ochrannou známkou, tak závisí na více faktorech a na posouzení každého jednotlivého případu. Z toho vyplývá, že není možné a priori abstraktně stanovit, jaká kvantitativní mez by měla být použita pro určení toho, zda je užívání skutečné, či nikoliv. Pravidlo de minimis, které by neumožňovalo Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) nebo, na základě žaloby, Soudu posoudit veškeré okolnosti sporu, který jim je předložen, proto nemůže být stanoveno. I minimální užívání, pokud je skutečně*

obchodně odůvodněné, tak může být dostatečně k prokázání existence skutečného užívání. (viz body 70–72)

29. Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU.
30. Význam pojmu „řádně (skutečně) užívat“ ve vztahu k národní ochranné známce přezkoumal SDEU v rozsudcích ve věci C-40/01 Ansul BV v. Ajax Brandbeveiliging BV., C-259/02 La Mer Technology v. OHIM a v citovaném rozsudku C-416/04 P Sunrider, a konstatoval, že národní ochranné známky se musí „skutečně užívat v dotčeném členském státě“. Jejím cílem je zabezpečit, aby se v rejstříku nenacházely ochranné známky, které spíše brání hospodářské soutěži na trhu, než ji zlepšují, jelikož omezují škálu označení, která si třetí osoby mohou zapsat jako ochranné známky, neslouží žádnému komerčnímu účelu a ve skutečnosti nepomáhají při rozlišování mezi výrobky nebo službami na relevantním trhu a při jejich spojování s majitelem ochranné známky. Pokud se ochranná známka neužívá způsobem, který je v souladu s její funkcí, musí ochrana ochranné známky zaniknout.
31. Předmětem sporu v inkriminované věci je, zda napadená slovní ochranná známka č. 253907 ve znění „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ byla řádně užívána, jestli jsou tedy splněny zákonné podmínky pro její zrušení tak, jak bylo provedeno ex nunc žalobou napadeným rozhodnutím.
32. Podle názoru soudu žalobce v průběhu známkoprávního řízení nedoložil řádné užívání napadené ochranné známky v daném období. Napadená ochranná známka byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 28. 4. 2006 a řízení o jejím zrušení bylo zahájeno dnem doručení návrhu Úřadu průmyslového vlastnictví dne 19. 6. 2012. Návrh na zrušení byl tedy podán v souladu se zákonem o ochranných známkách. Správní orgán prvního stupně při svém rozhodování vycházel především z rozsudku SDEU ve věci C-40/01 Ansul, podle něhož symbolické užívání ochranné známky není postačující pro prokázání skutečného užívání ochranné známky. Postupně prověřil všech dvanáct dokladů, které žalobce předložil a dospěl k závěru, že z předložených materiálů vyplývá, že se na pozemku žalobce nachází veřejné pítka, které vybudovala obec na své náklady v roce 2000 s tím, že do tohoto pítka je dodávána minerální voda z pozemku majitele napadené ochranné známky, který dlouhodobě se zaměřuje na realizaci stáčírny minerálních vod, a to již v podstatě od 90. let.
33. Pokud žalobce tvrdil, že prokázal čerpání minerální vody ve veřejném pítku od roku 2000, čímž měl prokázat užívání napadené ochranné známky „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ pro označení svých výrobků, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalobce totiž doložil provozování veřejného pítka prohlášením starostky obce Kouty (doklad č. 2) a fotografií s vývěskou Obecního úřadu Kouty (doklad č. 5), popř. pozvánkou na zahájení provozu tohoto pítka (doklad č. 5) na zahradě. Nicméně tato dokumentace dostatečně nedokládá, jaká byla ve sledovaném období poptávka ze strany veřejnosti, aby bylo lze posoudit rozsahu a kvalitu užívání napadené ochranné známky. Nebylo lze posoudit, zda napadená ochranná známka řádně plní své funkce hospodářské, rozlišovací a garanční, zda si ji spotřebitel na relevantním

trhu spojil s výrobky a službami žalobce. Nadto z předložených dokladů není patrné, zda žalobce někdy napadenou ochrannou známku „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ užíval tak, jak byla zapsána, pro výrobky a služby zapsané do třídy 32: nealkoholické nápoje, minerální vody, přípravky ke zhotovování nealkoholických nápojů; do třídy 33: alkoholické nápoje původem z Poděbradska; do třídy 35: zprostředkování obchodu v oblasti potravin a nápojů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

34. Pokud se žalobce dovolával liberace, musel Městský soud v Praze přisvědčit závěrům žalovaného, že uváděné důvody nelze akceptovat jako vážné řádné důvody pro neužívání napadené ochranné známky, nezávislé na jeho vůli, popř. okolnosti, které nebyly způsobeny jeho chybou či nedbalostí. Žalobce připustil, že napadenou ochrannou známku neužíval, resp. užíval v omezeném rozsahu, neboť potřeboval získat příslušná povolení dotčených orgánů. Nicméně na základě jeho tvrzení nebylo lze dospět k závěru, že pro neužívání existují řádné důvody, zvláště za situace kdy původní projektová dokumentace pochází již v 90. let minulého století.
35. Pokud žalobce tvrdil, že napadenou ochrannou známku užíval již před jejím přihlášením do rejstříku ochranných známek, a tvrdil, že vešla do povědomí spotřebitelů a zdomácněla pro zapsané výrobky a služby, musel soud jeho tvrzení odmítnout s tím, že nebylo nijak doloženo. Skutečnost, že vybudoval a provozuje na svém pozemku jedno pítko s minerální vodou, není ještě řádným užíváním v obchodním styku, není-li doprovázeno dalšími aktivitami propagačně informativního charakteru. Doklady předložené žalobce žádost o poskytnutí dotace, zvací dopis k podpisu dohody o poskytnutí dotace, faktura za technickou pomoc a konzultaci, popř. zpracování a odevzdání žádosti o dotaci apod. neprokazují řádné užívání napadené ochranné známky ve vztahu k relevantní veřejnosti. Nelze ani opomenout, že územní rozsah užívání napadené ochranné známky byl velmi omezený.
36. Podle názoru Městského soudu v Praze žalovaný nepochybil, když dospěl k závěru, že nelze konstatovat užívání napadené ochranné známky v obchodním styku, a že si na daném segmentu trhu minerálních vod vydobyla určitou pozici z předložených materiálů, není zřejmé, zda žalobce někdy užíval napadenou ochrannou známku pro výrobky a služby zapsané ve třídách
37. V inkriminované věci nelze odhlédnout od skutečnosti, že důkazní břemeno ohledně prokázání skutečného užívání napadené ochranné známky pro výrobky zapsané do tříd 32, 33 a 35 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb tížilo žalobce.
38. SDEU v citovaném rozsudku C-416/04 P konstatoval, že národní ochranná známka je skutečně užívána, „pokud je v souladu se svou hlavní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, užívána za účelem vytvoření nebo zachování odbytiště těchto výrobků a služeb“. Užívání musí být „dostatečné k tomu, aby udrželo nebo získalo podíl na trhu pro výrobky nebo služby chráněné ochrannou známkou“. Posouzení, zda je užívání ochranné známky skutečné, je třeba provést na základě souhrnu všech skutečností a okolností případu, včetně znaků dotčeného hospodářského odvětví a trhu, povahy výrobků a služeb chráněných ochrannou známkou a rozsahu a četnosti jejího užívání. V inkriminované věci žalobce takovéto skutečnosti ani netvrdil, ani nedoložil.
39. V citovaném rozsudku ve věci C-259/02 La Mer SDEU rozhodl, že otázka, zda je užívání dostatečné, „závisí na několika faktorech a posouzení konkrétního případu, které musí

provést vnitrostátní soud“; zohlednit se mohou „vlastnosti daných výrobků a služeb, četnost nebo pravidelnost užívání ochranné známky, skutečnost, zda se ochranná známka užívá při uvedení všech totožných výrobků nebo služeb majitele na trh nebo pouze některých z nich, nebo i důkazy, které je schopen majitel předložit“. „Nelze abstraktně *a priori* určit, jaká má být kvantitativní míra pro určení, zda je nebo není užívání skutečné“; taková míra „by neumožňovala vnitrostátnímu soudu posoudit všechny okolnosti sporu, který projednává“.

40. Z citovaného rozsudku jednoznačně vyplývá, že skutečné užívání ochranné známky nelze prokázat na základě pravděpodobnosti nebo domněnek, ale musí se zakládat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné a dostatečné užívání ochranné známky na dotčeném trhu. Obdobně v rozsudku ve věci T-39/01 *Kabushiki Kaisha Fernandes v. OHIM – Harrison (HIWATT)* Tribunál dovodil, že důkaz o řádném užívání ochranné známky nemůže být založen na pravděpodobnosti nebo spekulaci. Řádné užívání je nutné doložit skutečným a objektivním důkazem o účinném a dostatečném užívání ochranné známky na příslušném trhu. Nicméně v inkriminované věci žalobce žádný takový skutečný a objektivní důkaz, jenž by jednoznačně prokazoval skutečné užívání napadené ochranné známky, pro výrobky zapsané do tříd 32, 33 a 35 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, na trhu v rozhodném období, správnímu orgánu nepředložil.
41. V řízení o návrhu na její zrušení z důvodu neužívání podaném podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách tedy majitele napadené ochranné známky tíží důkazní břemeno ohledně prokázání řádného užívání napadené ochranné známky. Žalobce však řádné užívání napadené ochranné známky „**PODĚBRADSKÉ PRAMENY BJ 16 a 21**“ ve sledovaném období neprokázal. Neprokázal ani skutečnosti, které by mohly vést k ospravedlnění této skutečnosti. Majitel napadené ochranné známky se v tomto řízení ani nemůže dovolávat zásady „v pochybnostech ve prospěch“. K zamítnutí návrhu na zrušení napadené ochranné známky nepostačují důkazy, které vyvolávají pochybnost o řádném užívání napadené ochranné známky, ale je zapotřebí předložit skutečné a objektivní důkazy, které účinné a dostatečné užívání ochranné známky na příslušném trhu v rozhodném období pěti let před podáním návrhu prokazují bez jakýchkoliv pochybností.
42. Soud uzavírá, že žalovaný v dané věci rozhodl v souladu s § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, jakož i v souladu se zmíněnou relevantní judikaturou SDEU. Řádně posoudil žalobcem předložené důkazy, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemné souvislosti. Jeho závěr, že žalobce v řízení neprokázal skutečné užívání napadené ochranné známky pro všechny výrobky, pro které byla tato známka zapsána, má oporu v provedeném dokazování, žalovaný jej logicky a srozumitelně odůvodnil, a soud se s ním plně ztotožňuje. Žalovaný se vydáním napadeného rozhodnutí neodklonil od své dosavadní rozhodovací praxe a od rozhodovací praxe soudů, která se týká problematiky zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání. Napadené rozhodnutí z tohoto důvodu neodporuje požadavku předvídatelnosti správních rozhodnutí, neboť za situace, kdy žalobce neunesl důkazní břemeno a neprokázal skutečné užívání napadené ochranné známky pro celý okruh zapsaných výrobků, nemohl legitimně očekávat, že návrh na její zrušení bude v celém rozsahu zamítnut.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
44. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu